

C. Crearea omului și starea primilor oameni în Rai (Facerea 2, 1-25) - Cunoașterea lui Dumnezeu prin natura

Omul a fost creat, nu prin poruncă, ci **prin lucrarea directă a Sfântei Treimi** (Tatăl, Fiul și Sf. Duh), Care mai înainte S-au **sfătuit cum să îl facă pe om: după chipul și asemănarea lui Dumnezeu**. Aceasta arată că Dumnezeu îl prețuiește pe om precum un tată își iubește fiul.

Chipul lui Dumnezeu în om - existența omului ca o ființă personală (el este cineva, nu ceva!), se poate cunoaște pe sine însuși, și poate să existe la nesfârșit.

Asemănarea omului cu Dumnezeu – chemarea omului de a ajunge **sfânt / iubitor și înțelept ca Dumnezeu**, adică **dumnezeu după har**, prin unire cu Dumnezeu în iubire (împlinirea voii Lui).

Omul a fost creat **după** crearea lumii (Dumnezeu întâi face "casa" omului și apoi pe om) și **pus în mijlocul creației să o stăpânească după voia și planul lui Dumnezeu** pentru aceasta („*împărat și preot*”).

Omul este o ființă alcatuită din **trup** material („*din țărână*”- ca să nu cadă în mândrie și să fie asemănător celorlalte făpturi, dar și deosebit de ele) și **duh/ suflet** (prin „*suflet*” Dumnezeu îl face „*suflet viu*”, îl face chip al Lui; sufletul omului e înzestrat cu minte (rațiune), simțire (afectivitate sau puterea iubitoare) și voință liberă).

Omul e creat **bărbat și femeie** pentru a se **iubi și ajuta reciproc** în urcușul spre asemănarea cu Dumnezeu, și pentru a se putea înmulți.

Primii oameni s-au numit **Adam** („*pământeanul*”) și **Eva** („*viață*”). Adam și-a primit numele de la Dumnezeu, dar Evei, Adam însuși îi pune numele, după ce el numește toate celelalte ființe create.

La început, amândoi erau **goi** (harul lui Dumnezeu îi acoperea ca o haină de lumină), erau în armonie cu lumea și între ei) și **nu se rușinau** pentru că trăiau în **iubire și nevinovăție** (neștiind ce e răul) în Grădina Edenului, loc special pregătit de Dumnezeu pentru ei, pe pământ.

Hrana și lucrarea lor era cea dată prin Porunca dumnezeiască: **să cunoască pe Dumnezeu prin toate lucrurile din lume**, care sunt daruri de iubire din partea Lui, **să mănânce din roadele pământului cu mulțumire față de El** (să primească harul Lui), **să păzească această stare a lor, spre a nu căderea din iubirea lui Dumnezeu** (a nu se despărți de El = a nu muri) și spre a crește până vor ajunge, asemenea Lui, **dumnezei după har**.